

РОЛЬ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО РІВНЯ МЕНЕДЖЕРІВ

Світлана Боліла

Херсонський державний аграрно-економічний університет

м. Херсон, Україна

Стрімкий розвиток суспільства в епоху економіки знань викликає необхідність постійно підвищувати свій професійний рівень, що лягло в основу безперервного професійного розвитку менеджера, фахівця з управлінських питань. Сьогодні основним пріоритетом розвитку будь-якої розвиненої країни та її стратегією є покращення якості освіти і, в першу чергу, ефективно запровадження інформаційних та комунікаційних технологій, цифровізація освіти. В коло національних інтересів входить забезпечення розвитку освіти на основі нових прогресивних концепцій, запровадження в навчальний процес сучасних технологій та науково-методичних досягнень, створення нової системи інформаційного забезпечення освіти, що дасть можливість автоматизувати та оптимізувати процес навчання [1].

Серед сучасних освітніх технологій, які дають можливість інтеграції України в світовий освітній простір, є дистанційна освіта. Дистанційна освіта – це форма навчання, рівноцінна з очною, вечірньою, заочною та екстернатом, що реалізується переважно, за технологіями дистанційного навчання. Характерними особливостями дистанційної освіти є гнучкість (можливість навчатись в зручний для себе час), модульність (модульний принцип навчання), паралельність (навчання без відриву від виробництва), економічність (зниження витрат на підготовку фахівців), технологічність (використання в навчальному процесі новітніх інформаційних технологій), соціальна рівність.

Головною метою створення системи дистанційної освіти фахівців в галузі менеджменту є забезпечення загальнонаціонального доступу до освітніх ресурсів шляхом використання сучасних інформаційних технологій та

телекомунікаційних мереж і надання умов для безперервного професійного розвитку. На сьогодні ці умови формуються на державному рівні, що й визначило курс на діджиталізацію для виживання під час пандемії в усіх сферах життя, в тому числі і в освіті, пропонуючи дієві інструменти для якісного навчання: віртуальні класи та курси для самостійного вивчення дисциплін, платформи для он-лайн – навчання, системи управління навчанням тощо. Вищі навчальні заклади більше не обмежені фізичними рамками: Інтернет дозволяє залучати до освітньої програми дослідні проекти та учасників по всьому світу [2].

З метою з'ясування ролі дистанційної освіти в системі підготовки фахівців та виявлення проблемних моментів на базі ХДАЕУ серед 40 здобувачів вищої освіти очної та заочної форми навчання спеціальності «Менеджмент», в підготовці яких задіяні викладачі кафедри менеджменту та ІТ, було проведено анонімне анкетування, що включало в себе питання про ставлення їх до дистанційної освіти в цілому та до різних видів її організаційно-технологічних моделей. Середній вік опитуваних складав від 17 до 38 років. Серед опитаних 100 % мають персональний комп'ютер, а позитивне ставлення до дистанційної освіти мають 84,82% опитаних. Негативне відношення до дистанційної освіти виявили 15,18% осіб, які пояснюють це відсутністю емоційного контакту «вживу» з викладачем, недосконалістю комп'ютерного оснащення та технологій, відсутністю знань з окремих питань комп'ютерних програм та подекуди незрозумілою системою оцінки знань. Таким чином для врахування недоліків та прорахунків в процесі дистанційного процесу надання знань інформація, яка отримується в результаті зворотного зв'язку, повинна містити відомості про хід пізнавальної діяльності, про можливі проблеми та помилки, що виникають в процесі навчання для швидкого їх усунення.

Керуючись вищенаведеними принципами та підходами до створення системи дистанційного навчання, ми рекомендуємо впроваджувати нові ефективні технології в підготовку фахівців управлінського напрямку

підготовки. Використання сучасних комп'ютерних технологій дозволяє здійснювати постійну методичну підтримку та можливість спілкування слухачів з викладачами у режимі реального часу, що забезпечує інтерактивність та зворотній зв'язок згідно з базовими принципами організації дистанційного навчання.

Ефективним інструментом навчання вважаємо використання відеозапису лекцій, практичних занять, практичних конференцій, семінарів, та їх передача здобувачам через мережу Інтернет. Актуальними, особливо на період пандемії, залишаються питання розробки електронних підручників, тестових систем, що дозволить підвищити якість безперервної фахової освіти, особливо для самопідготовки здобувача для підсумкової атестації. Досить корисним засобом доведення необхідних матеріалів для здобувача та контролю знань залишається платформа Moodle.

До того ж широкі можливості для досягнення ефективності дистанційного навчального процесу відкриваються завдяки використанню сучасних мультимедійних технологій [3]. Нові науково-освітні технології, що базуються на нейромережевих моделях та принципах синтетичної психіки, активно-діалоговому режиму подачі даних, інтенсивному втіленню базових понять на рівні синтетичної психіки з використанням експертних комп'ютерних технологій оцінки знань студентів та безпосередньо викладання інформації, а також активним втіленням сучасних телевізійних, моб-тлф. та інших технологій, безумовно є найбільш ефективними і адекватними з точки зору сучасних світових вимог до рівня та якості навчання.

Що ж до підвищення рівня майстерності, викладачів, задіяних в процесі підготовки здобувачів вищої освіти, то тут бажано застосовувати педагогічний коучінг, що дозволить реалізацію можливих індивідуальних освітніх траєкторій слухачів шляхом проведення так званих «коуч-сесій», що передбачають індивідуальні консультації, тренінгові заняття, наукові гуртки, реалізацію індивідуальних проектів розвитку педагогічної майстерності. Вид

коуч-занять визначається кафедрою, коучем та слухачами залежно від індивідуальних потреб, запитів, професійних проблем. Перевага надається інтерактивним формам організації навчання. Коуч-сесії можуть проводитися як в стінах ХДАЕУ, так і поза (виїзні тренінги) з залученням фахівців провідних підприємств. Педагогічний коучинг спирається на загальновідомі методи освіти дорослих (спостереження, опитування, бесіда, тестування, моделювання тощо), метатехнології (інтерактивні, практико-зорієнтовані, тренінгові, адаптивні, акмеологічні, компетентнісно-зорієнтовані, ігротехнології), також має власні стандартизовані та апробовані процедури, моделі і технології самоактуалізації.

Таким чином, ми прийшли до висновку, що особливості навчання сучасного управлінця повною мірою реалізуються в системі дистанційної освіти, коли навчання не обмежується жорсткими рамками часу; здобувач самостійно розробляє свою траєкторію навчання, вибираючи різні дисципліни для вивчення, форми й терміни контролю; може поєднувати навчання з робочою діяльністю, соціальними й сімейними зобов'язаннями.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

1. Сухонос В.В., Гаруст Ю.В., Шевцов Я.А. Діджиталізація освіти в Україні: зарубіжний досвід та вітчизняна перспектива впровадження. *Правові горизонти*. 2019. Вип. 19 (32). С. 79-86

2. Сіліна І. Модернізація вітчизняної освіти в контексті діджиталізації. *Освіта як чинник формування креативних компетентностей в умовах цифрового суспільства*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Запоріжжя 2019, С.160-162.

3. Завальна Ю.М. Поєднання інформаційно-комунікаційних та інтерактивних технологій як засіб активізації мотивації здобувачів освіти *Сучасні тенденції розвитку інформаційно-комунікаційних технологій в освіті*: зб. Матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції. Рівне: РОШПО, 2020. С.22-23.